

Bioboer wil groen imago waarmaken

De biologische landbouw heeft een positief milieu-imago dat het graag koestert. Een rapport over de broeikasgasemissies van de sector viel veel betrokkenen dan ook rauw op het dak. Want wat bleek: voor veel producten is gangbare productie net zo goed. De biologische sector is nu op zoek naar verbetering.

Het verbranden van onkruid op biologische akkers kost veel energie.

Biologische melkveehouders hebben het beste verhaal. De productie van een liter biologische melk levert een kleinere uitstoot van broeikasgassen op dan gangbare melk. Maar voor akkerbouwproducten ontloopt de biologische landbouw de gangbare landbouw niet of nauwelijks, ondanks haar inspanningen voor het milieu. De biologische glastuinbouw gebruikt per kilo tomaat of komkommer zelfs duidelijk meer energie.

De onderzoekers Jules Bos (Plant Research International), Janjo de Haan en Wijnand Sukkel (beiden Praktijkonderzoek Plant en Omgeving) berekenden voor een groot aantal bedrijfs-systemen hoeveel broeikasgassen – vooral kooldioxide, methaan en lachgas – er vrijkomen bij diverse gewassen. Ze benadrukken dat de cijfers uit hun rapport 'Energieverbruik, broeikasgasemissies en koolstofopslag: de biologische en gangbare landbouw vergeleken'

nog wat aangepast moeten worden. Op biologische bedrijven wordt namelijk meer organische stof met mest aangevoerd dan op gangbare bedrijven, waardoor er netto meer koolstof in de bodem blijft – en dat effect was niet verwerkt in de cijfers. Ook zouden vlinderbloemigen minder lachgas uitstoten dan eerst was aangenomen.

Minder peen

De grondoorzaak voor de tegenvallende prestaties van de biologische sector is de lagere productie per hectare. Een hectare biologische kas moet ook verwarmd worden, een hectare peen van de volle grond moet ook worden geploegd en bewerkt door een tractor en een biologische koe boert net zo goed methaan. De productie van de biologische teelten is per oppervlakte echter kleiner dan bij gangbare teelten, waardoor de energiekosten moeten

worden verdeeld over een kleinere hoeveelheid product. Dat heeft tot gevolg dat een biologische boer per hectare minder broeikasgassen uitstoot. Hij strooit bijvoorbeeld geen energielurpende kunstmest. Maar per kilo peen, aardappel of komkommer is het toch meer. De Haan onderzocht of dat anders kan. Samen met collega's van PPO, PRI en de Animal Sciences Group zette hij verschillende mogelijkheden op een rij. Van de juiste bandenspanning van de trekker en het uitzetten van de motor als je de trekker niet gebruikt tot stoppen met het afbranden van akkers om onkruid te bestrijden omdat dit relatief veel brandstof vraagt. Veel van de onderzochte ideeën leveren wel een besparing op ten opzichte van de gangbare praktijk, maar praktische maatregelen die een grote afname van de broeikasgasemissies geven heeft De Haan niet gevonden: "Het is voor een deel een kwestie van gedrag. De motor van de trekker uitzetten als hij stilstaat, scheelt bijvoorbeeld best veel. Sommige boeren doen het al wel, maar velen laten hem toch onnodig stationair draaien."

Diervriendelijk

Een aantal maatregelen is moeilijk verenigbaar met de idealen achter de biologische landbouw. Het zou bijvoorbeeld helpen om de methaanproductie van koeien uit de pens met medicijnen te verlagen, of de koeien meer op stal te houden, maar dat is niet goed voor het natuurlijke, diervriendelijke imago dat de sector nastreeft. De Haan: "Eén panklare oplossing hebben wij niet gevonden. De beste manier is productieverhoging per hectare, maar dat is niet één, twee, drie geregeld."

Cluster	Biologische landbouw
Informatie:	www.kennisonline.wur.nl
Contact:	Janjo.deHaan@wur.nl 0320 - 29 12 11